

F.t. beslutn. vedr. en hjælpetjeneste

Beslutningsforslag nr. B 73. Fremsat den 6. februar 1981 af Poul H. Møller (KrF), Chr. Christensen (KrF) og Steffensen (KrF)

Forslag til folketingsbeslutning

om etablering af en hjælpetjeneste

Folketinget opfordrer regeringen til inden udløbet af indeværende folketingssamling at fremsætte lovforslag om etablering af en hjælpetjeneste.

Bemærkninger til forslaget

I 1977 fremsatte kristeligt folkeparti et forslag til folketingsbeslutning om etablering af en såkaldt samfundstjeneste. På dette tidspunkt var arbejdsløsheden, ikke mindst ungdomsarbejdsløsheden, et alvorligt voksende problem, og forslaget tilsigtede dels at afbøde nogle af de negative psykiske virkninger, som langvarig arbejdsløshed ofte giver, dels herved at forbedre visse sider af den offentlige service. Der henvises herom til Folketingstidende 1977-78, forhandlingerne sp. 4116 og 6256, tillæg A sp. 3135.

Forslaget nød ikke dengang fremme, men bl. a. ud fra statsministerens for nylig løst formulerede tanker om en hjælp til de arbejdsløse forstår vi, at statsministeren er enig med os i vort forslags intentioner.

Siden er arbejdsløsheden fortsat vokset, og da prognoser forudser, at vi i denne vinter vil kunne komme op på en arbejdsløshed af størrelsesorden 250.000, mener vi, at vort forslag yderligere er aktualiseret, hvorfor vi tillader os at genfremsætte det i en noget ændret form.

Sigtet med forslaget er som anført dobbelt. Længere tids ledighed vil uvægerligt påvirke de fleste psykisk, og det vil alene af den grund være en hjælp for en sådan at komme ud i en hjælpetjeneste i nogen tid og derved få lidt selvtillid og mod på livet igen.

Hjælpetjenesten tænkes udført inden for statslige eller kommunale institutioner, evt. udvidet til koncessionerede eller private institutioner, der varetager samfundsmæssige opgaver, og koordineret fra arbejdsformidlingen ud til de statslige og kommunale myndigheder.

En væsentlig ting i forslaget er, at hjælpetjenesten ud over organiseringen ikke vil koste samfundet noget, men snarere på længere sigt vil betyde besparelser. Statsministerens tale om det uacceptable i, at 15 mia kr. i form af dagpenge årlig pumpes ud som passiv kapital i samfundet, kan kristeligt folkeparti helt tilslutte sig. Kristeligt folkeparti mener derfor, at hjælpetjenesten skal være en ydelse for disse arbejdsløshedsdagpenge.

Områderne, inden for hvilke hjælpetjenesten kan virke, er utvivlsomt mange, og her skal derfor

blot nævnes nogle enkelte:

I mange institutioner vil det kunne være til stor nytte med hjælp fra ikke-faguddannet personale, således f. eks. på plejehjem, sygehuse; institutioner for åndssvage m. fl.

Praktisk hjælp inden for DANIDA her i landet og evt. i u-landene.

Bearbejdning af genbrugsmateriale, som grundet arbejdsløn hidtil ikke er taget op.

Istandsættelse af vore beskyttelsesrum, så de er brugbare i en krisesituation, og i øvrigt inden for vort civile beredskab, hvor der er store mangler.

Optagelse af skinner fra nedlagte tog- og sportovnslinier, hvori ligger en stor metalværdi.

Medvirken ved isolation af offentlige bygninger.

Yderligere bør vel nævnes eventuelle offentlige anlægsopgaver, som ellers ikke ville være kommet til udførelse.

Forslaget vil måske rejse en del problemer, som dog utvivlsomt vil kunne løses. Hjælpetjenesten skal ikke udgøre nogen konkurrence for de allerede beskæftigede. De, der udfører hjælpetjenesten, skal til enhver tid være til rådighed for arbejdsmarkedet og i øvrigt ikke være beskæftiget længe, end at de samtidig kan få tid til at søge ledige job. De må således ikke bevirke, at ledige arbejdspladser ikke besættes.

Det er nok vanskeligt at forudsige, hvor mange arbejdsløse der vil kunne gå ind i hjælpetjenesten ad gangen, men tænker man sig, at det kan dreje sig om f. eks. 25.000 og hvert »hold« evt. gør tjeneste i 3 måneder ad gangen, så vil man på 1 år kunne nå ca. 100.000 arbejdsløse.

Hjælpetjenesten skal være et tilbud, men et tilbud, som man ikke skal kunne afslå uden at have en rimelig begrundelse herfor. Oprettelsen af en hjælpetjeneste vil formentlig nødvendiggøre forhandlinger med kommuner, de enkelte styrelser m. fl., og muligt vil det også være nødvendigt med mindre ændringer i eksisterende lovgivning. Forslaget appellerer til nytænkning og smidighed fra myndighedernes side, men forslagsstillerne er overbevist om, at gennemførelse af forslaget vil kunne få en særdeles positiv psykologisk virkning for mange ledige og dermed også for samfundet.